

Läraryrskommitténs vattenprojekt

Det var minst sagt spännande att få göra ett nytt besök hos våra fackliga kollegor på Östtimor. Vi hade ett nytt Läraryrshus att besöka och ett vattenprojekt att utveckla. Saken är ju den att vi redan lanserat projektet "Vatten till landsbygdens skolor på Östtimor". Nu var det dags att träffas och gemensamt lägga upp planerna för det fortsatta arbetet. Vi blev verkligen väl mottagna. Hämtade på flygplatsen och körda direkt till Läraryrshuset där v ä l k o m s t -ceremoni och härlig hemlagad middag väntade. Det var en skön känsla att få uppleva förändringen från ett slitet hus med bambuväggar, till ett fungerande fackföreningskontor med solida väggar, fint plåttak och all nödvändig utrustning. De hade med andra ord redan visat vad deras organisation klarade av. Vi hade en hel del möten och diskussioner om hur upplägget med vatten till skolorna fortsättningsvis skulle se ut. Deras erfarenheter och kunskaper från de olika distrikten visade att grundidén att gräva brunnar kanske inte var helt rätt. Det borde kanske vara att förse skolorna med vatten. Det visade sig nämligen att vatten för det allra mesta fanns, men inte var indraget till skolorna. Det berodde på att brunnarna, vattencisternerna eller ledningarna fortfarande inte hade reparerats. Dessutom

Junior high school i Atabae sedan 1999

är toaletterna antingen förstörda eller i stort behov av reparationer. Behoven skiftade alltså från skola till skola och från ett distrikt till ett annat. De skolor som troligtvis kommer att kräva andra lösningar blir de som ligger i höglandet.

Två pilotskolor

För att inte gå ut för hårt, så är två skolor utvalda som pilotskolor. Den ena är Manleu primary school och ligger i Metinaro, 30 km från Dili nära kusten. Den andra är Junior High school of Atabae i staden Maliana 5 km från gränsen till Västtimor. Skolorna hade omkring 300 elever och 12-14 lärare vardera. Varken elever eller lärare hade en fungerande toalett. Att tänka sig en arbetsplats med 300-350 personer och inte en toalett. Det går ju inte, eller? Frågan jag ställde mig gång på gång var: När FN ändå var på plats och fixade skolbyggnader, varför i all världen fixade dom inte toaletterna och vattnet på en gång?

Projektet i gång

Nu har vi (Läraryrskommittén), EIAP (Education International Asia and Pacific) och ETTU (East Timors Teachers Union) satt bollen i rullning och förväntar oss att regeringen i Östtimor på olika sätt drar sitt strå till stacken. Då vi besökte utbildningsministeriet den här gången fick vi på nytt muntligt stöd. Självklart är det här projektet mycket intressant för dem, frågan är bara vilken konkret hjälp de kan ge oss. Vi vet att det kommer att behövas transporthjälp, duktiga hantverkare och en hel del materiel utöver de 100.000 kronor per år vi bidrar med. Våra vänner i ETTU kommer att planera, administrera, organisera och säkerligen även själva vara på plats och arbeta på ett eller annat sätt. Det är inget lätt uppdrag, men vi hoppas och tror att de kommer att växa med uppgiften och förhoppningsvis få den hjälp av myndigheterna som de behöver. Våra dagar tillsammans gjorde i alla fall att vi fick stort förtroende för våra vänner i ETTU. Det kändes riktigt vemodigt när det var dags att ta farväl för den här gången, men "se Deus quizer" kommer vi att träffas snart igen.

Thomas Johansson

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Ickekommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> eller skicka ett brev till Creative Commons, 171 Second Street, Suite 300, San Francisco, California, 94105, USA. Material som publiceras i Merdeka & ÖsttimorInformation kan också publiceras i <http://www.globalarkivet.se>.